

Τὸ ἔλεος τοῦ Θεοῦ (Ματθ 25, 31-46) (Ἰωὴλ Φραγκᾶκος Μητροπολίτης Ἐδέσσης, Πέλλης καὶ Ἄλμωπίας)

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Ἄγιοι - Πατέρες - Γέροντες](#) / [Θεολογία και Ζωή](#) / [Ορθόδοξη πίστη](#) / [Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#)

«Ἐφ' ὅσον ἐποιήσατε ἐνὶ τούτων τῶν ἀδελφῶν μου τῶν ἐλαχίστων ἐμοὶ ἐποιήσατε»

Στὶς παραβολὲς ποὺ χρησιμοποιοῦσε ὁ Κύριος, ἔλεγε τὴ φράση «ὡμοιώθη ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν» (Ματθ. 22,2), δηλ. Παρομοιάζεται ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν μὲ δέκα παρθένας, μὲ πολύτιμο μαργαρίτη, μὲ ἄγρὸ ἢ μὲ χαμένη δραχμὴ κ. ἄ. Στὸ σημερινὸ ὅμως Εὐαγγέλιο δὲν ὁμιλεῖ παραβολικά, ἀλλὰ ἀποκαλύπτει μιὰ κατάσταση πραγματικὴ καὶ δείχνει ἀποκαλυμμένο τὸν ἑαυτό Του, γι' αὐτὸ καὶ λέγει «ὅταν ἔλθῃ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐν τῇ δόξῃ αὐτοῦ» (25,31), ποὺ σημαίνει πὼς ἡ περικοπὴ ἐκφράζει πλήρως τὴν ἀλήθεια γιὰ τὴν τελικὴ Κρίση τῶν ἀνθρώπων.

Τὸ ἔλεος τοῦ Θεοῦ καὶ ἡ ἐλεημοσύνη τῶν ἀνθρώπων

Μία ιδιότητα τοῦ Θεοῦ εἶναι τὸ ἔλεός Του. Μᾶς καταδιώκει συνεχῶς τὸ ἔλεος τοῦ Θεοῦ. Ἐπίσης ὁ ἄνθρωπος, ὁ πλασμένος κατ' εἰκόνα τοῦ Θεοῦ, ἔχει πολλὰ κοινὰ σημεῖα μὲ τὸ Δημιουργό του, ἀλλὰ κατ' ἐξοχήν ἡ ιδιότητα τῆς ἐλεημοσύνης καὶ τῆς εὐεργεσίας τοῦ πλησίον εἶναι ἐκείνη πού τὸν κάνει νὰ πλησιάζει τὸν Κύριο. Ὁ Χριστὸς διῆγε τὴ ζωὴ Του κάνοντας διαρκῶς εὐεργεσίες στοὺς ἄλλους καὶ «ἴατο πάντας» (Λουκ. 6,19). Ἀκόμη καὶ τὸν ἑαυτὸ Του ἔδωσε «λύτρον ἀντὶ πολλῶν» (Μάρκ. 10,45), ὡς δεῖγμα καὶ καρπὸ τῆς μεγάλης Του ἀγάπης πρὸς τὸν ἄνθρωπο. Οἱ φτωχοὶ ἀδελφοί μας, εἴτε εἶναι πεινασμένοι εἴτε ἄρρωστοι καὶ ἐνδεεῖς, εἶναι ἀδέλφια τοῦ Χριστοῦ, ἀφοῦ τὸν ἔχουν «ἐνδυθεῖ», «κατὰ τὸν ἕσω ἄνθρωπον», σύμφωνα μὲ τὸν Ἅγιο Γρηγόριο τὸ Θεολόγο. Ἔχουν τὸ ἴδιο βάπτισμα μὲ μᾶς, μετέχουν στὴν ἴδια χάρη, ὑπακούουν στοὺς ἴδιους νόμους τοῦ Θεοῦ, μετέχουν στὴν ἴδια θεία Εὐχαριστία κι ἔχουν τὶς ἴδιες μὲ μᾶς ἐλπίδες. Πολὺ ὠραῖα τὸ τονίζει αὐτὸ ὁ ἱερὸς Χρυσόστομος «ἀδελφὸν γὰρ τὸ βάπτισμα ἐργάζεται καὶ ἡ τῶν θείων μυστηρίων κοινωνία». Ἡ ἐλεήμων καρδιά κάνει τὸν ἄνθρωπο κληρονόμο τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ κι ὄχι τόσο τὰ μεγάλα χαρίσματα, ὅπως π.χ. τὰ θαύματα, τὸ προορατικὸ χάρισμα, ἡ μεγάλη σοφία τοῦ νοῦ κ.λ.π.

Ἐνας μεγάλος ἀσκητῆς τῆς ἐρήμου, ὁ Ἅγιος Ἰσαὰκ ὁ Σύρος, περιγράφει πῶς πρέπει νὰ εἶναι μία ἐλεήμων καρδιά, δηλ. πῶς γίνεται ὁ ἄνθρωπος φιλόανθρωπος. Ὅφείλει νὰ καίγεται ἡ καρδιά του ἀπὸ ἀγάπη γιὰ ὅλη τὴν κτίση. Νὰ ἀγωνιᾷ ὑπὲρ τῶν ἀνθρώπων, ὑπὲρ τῶν ὀρνέων, ὑπὲρ τῶν ζώων, ἀκόμη καὶ ὑπὲρ τῶν δαιμόνων, ἂν εἶναι δυνατόν. Στὸν ἄνθρωπο πού εἶχε τέτοια καρδιά, τὰ δάκρυα εἶναι ἀσταμάτητα. Δὲν μπορεῖ ν' ἀκούσει δυστυχία ἢ νὰ δεῖ κάποια βλάβη καὶ νὰ μὴ συγκλονισθεῖ, νὰ μὴ δακρῦσει. Προσεύχεται μὲ δάκρυα καὶ ὑπὲρ τῶν ἐχθρῶν του ἀκόμη καὶ ὑπὲρ τῆς φύσεως. Ὅλοι κι ὅλα νὰ ἐλεηθοῦν ἀπ'τὸ Θεό. Βλέπουμε, λοιπόν, πῶς ἓνα δάκρυ μπορεῖ νὰ μᾶς δώσει τὴν εὐκαιρία νὰ κάνουμε δική μας τὴ βασιλεία τοῦ Θεοῦ.

Πῶς ἐκδηλώνεται ἡ ἀγάπη μας πρὸς τοὺς ἄλλους;

Ἐνας ἀοίδιμος Ἐπίσκοπος, ὁ Κοζάνης Διονύσιος, γράφει πῶς ἀπλὰ περιστατικὰ τῆς καθημερινῆς ζωῆς μας θὰ μᾶς κρίνουν. Ὅχι σοφία, ὄχι πολιτικὴ ἐξουσία καὶ δύναμη, ὄχι ὑλικὸς πλοῦτος καὶ χρήματα, ὄχι σωματικὴ ρώμη καὶ ὠραιότητα. Δὲν εἶναι αὐτὰ πού ἔχουν ἀξία ἐκείνη τὴν ἡμέρα τῆς Κρίσεως ἀλλὰ γεγονότα ἀπλά, ὅπως τὰ βλέπουμε στὴν καθημερινὴ ζωὴ. Ἐνα πιάτο φαγητοῦ, μιὰ οἰκονομικὴ ἐνίσχυση στὸν ἄλλο, μιὰ συμπάρασταση σὲ κεῖνον πού περνάει δύσκολες ὥρες, μιὰ ἀπλὴ ἐπίσκεψη στὸν πονεμένο. Ὅλα αὐτὰ γίνονται μὲ ἀθόρυβο τρόπο, χωρὶς τυμπανοκρουσίες καὶ δημοσιεύσεις. Ὁ χριστιανὸς πού πιστεύει καὶ ἐνεργεῖ τὴν

πίστη του, αποφεύγει τὶς θεαματικὲς ἐκδηλώσεις κι ἐκείνους τοὺς πομπώδεις τρόπους μὲ τοὺς ὁποίους μᾶς ἔχει συνηθίσει ἡ ἐποχὴ μας. Τὸ μοναδικὸ πράγμα ποὺ θὰ πάρουμε στὴν ἄλλη ζωὴ εἶναι ἡ ἐλεημοσύνη, ἡ ὁποία γίνεται συνήγορος γιὰ μᾶς στὸ Θεό.

Τὸ σημερινὸ Εὐαγγέλιο ἀπευθύνεται σ' ὅλους ἐμᾶς ποὺ τιμᾶμε τὴν εἰκόνα τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἀλλὰ λησμονοῦμε νὰ τιμήσουμε τὴν ἔμψυχη εἰκόνα Του ποὺ εἶναι ὁ ἄνθρωπος. Ἄς ἀκούσουμε τὸν Ἅγιο Γρηγόριο τὸ Θεολόγο ποὺ μᾶς προτρέπει: «Πλούτισον μὴ περιουσίαν μόνον, ἀλλὰ καὶ εὐσέβειαν...», δηλ. ἄς πλουτίσουμε ὄχι μόνον σὲ ὑλικά ἀγαθά, ἀλλὰ καὶ σὲ εὐσέβεια. Ἄς γίνουμε ἐμεῖς στὸν κάθε πτωχὸ ποὺ θὰ συναντήσουμε ὅ,τι εἶναι ὁ Θεὸς γιὰ ὅλους μας, γιὰ νὰ βροῦμε κι ἐμεῖς ἔλεος.

Πηγή: agiazoni.gr